

Tine Høeg
Tour de Chambre
324 sider
Gutkind

En spændende måde at skrive en roman på. Man hæfter sig ved, at den er skrevet i enkeltsætninger, hvor der nogle gange ikke står ret meget på siderne. Bladerne man den løseligt igennem, kunne man få det indtryk, at her bliver man snydt. Men DET gør man ikke, skulle vi hilse og sige.

Selv om der i sagens natur må være mindst meget mindre end halvt så mange ord, som vi er vant til i romaner, så er der en visdom og enkelhed, der gør, at teksten bliver siddende lang tid efter, at bogen er klappet i.

Og det gør man så efter et par timers intens læsning med pauser undervejs til lige at kapere og relatere til ens eget liv.

Det nærmeste, vi kan komme formen, er digtning og poesi, og det er det alligevel langtfra. Umiddelbart handler romanen om længsel efter kærlighed, forelskelse og venskab i de unge år. Men den er vigtig at få med for vi andre også, så vi kan se, hvordan unge nu om dage ofte mere konsekvent og galant OG brutalt tackler kærlighed og dates; alt det vi har været igennem, men som vi fortsat kan lære noget af -; hvad gik galt dengang for os, hvorfor gjorde vi det, hvordan kan vi reagere anderledes idag, selv om vi ikke er unge mere.

Tine Høeg blev ved sin debut for et par år siden kaldt en særlig stemme i dansk litteratur.

Det kan vi tilslutte os.

Og ikke bare det.

Hun taler med en stemme, som vi holder af, idet vi genkender en forfærdelig masse i os selv; bare beskrevet med en sublim enkelhed, som mange af os i hvert fald ikke er vant til.

Handlingen: August er død for ti år siden. Dengang boede han på samme kollegium som Asta. August var kæreste med Astas bedste veninde, Mai. Nu får Asta så en invitation til at deltage i

en mindehøjtidelighed for August.

I bund og grund ønsker hun bare at være alene med sig selv og sine tekster, der er ved at tage form som roman.

Er det dog blot en undskyldning fra at deltage i det virkelige liv, eller for ikke at kunne rumme den smerte det er at opsøge fortiden?

Det finder vi langsomt ud af undervejs, og i virkeligheden er der mange bud på det. Efter en række halvhjertede forsøg på dates, sker der muligvis noget.

Når vi skriver muligvis, er det helt med vilje.

Det vigtige er nemlig ikke konteksten i handlingen men mere sproget, de få linjer på hver side, opdagelserne, Aastas udvikling, hendes dagligdag, fornægtelse af kærligheden, afskrivningen og forkastelsen af Tinder og datingsider og langsomme forsøg på at åbne op. Altsammen giver det vi andre et bud på, hvad livet byder på af faldgruber og hjerter, der står i kø for at banke på, komme ind og komme videre, sammen og alene.

Rigtigt spændende. Der er meget at nikke genkendende til. Der er mange gode grunde til at læse bogen.